

Dağlar

– HayrettinYazcı · 27 Ocak 2012

Benim neme dağlar
Son bulmuş göklere sevdaları
Oturmuşlar eli-kolu bağlı
Sevinsin kar çiçekleri, tarla kuşları
Neylerim semayı kuşatmayan bakışları
Çağırın insanları !
Başlayışım, bitişim
İnsanla benim işim...

Üzülür ayağım yerden, sevinirim;
Asılırim kayan gece yıldızına
Yaşama inadına
Bakıyorum insanlara...

Çığlık çığlaymış boşluk
Dönmeli diyorum yarısından uçurumun
Bilmediğin, görmediğin
Tırmanmalı insan dediğin...

Çorakmış toprak,
'Kanı yıkıyormuşlar kanla'
Ne çıkar ?
Yaşamak istiyorum insanla..
Vurgunum insana, vurgun !
İlla kanat çırpasına...

Saçılıp serpilmedin, seçilip ele gelmedin,
İçlenme; ağlamadın, gülmedin,
Tebessümdür insan dediğin...

Bir sabah uyan süheyla güzellere,
Yüreğine in, yüreğine !
Kimselere demeden
Elleri incitmeden
Koş..Koş..Koş...

Usa olmasın gitmeden ve gelmeden
Öğüt azığını suyu bitmez değirmenden
İ yanmayı yaşa
Motor ol kaç zamanlı
Yak kendini gürlenmeden
Yiyeceđiz ham meyveyi
Devşirip-derilmeden

Neylerim dađları !
Çoktan yüz çevirmiş sevdalıları
Oturmuşlar eli-kolu bağlı. ..

Hayrettin YAZICI

1983/erzurum